

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prilježeno: 11.03.2021., 08:51 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/154	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-04	0	

d2646607

UsII-262/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te sudskog savjetnika-specijalista Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja zastupan po odvjetnicima, svakim pojedinačno, iz Odvjetničkog društva

po posebnoj punomoći oznake: P7-2341991/2020, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi obnove spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-223/18-5 od 4. ožujka 2020., u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 23. veljače 2021.

r i j e š i o j e

- I. Prijedlog za obnovu upravnog spora se odbacuje.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.906,25 kn.
- III. Ovo rješenje objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio prijedlog za obnovu upravnog spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-223/18-5 od 4. ožujka 2020. kojom je između ostalog odbijen njegov tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/182, urbroj: 376-10-18-14 od 10. svibnja 2018.

Tužitelj prijedlog za obnovu spora temelji na odredbi članka 76. stavka 1. točki 2. Zakona o upravnim sporovima iz razloga jer je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-7640/2018 od 4. svibnja 2020. utvrđeno da je otkaz Ugovora broj: F 4.1-145/13 o osnivanju prava služnosti od 29. ožujka 2013. i njegovog Aneksa 1 od 24. listopada 2014., neosnovan i bez pravnog učinka. Tužitelj smatra da je time po pitanju nezakonitosti otkaza predmetnog Ugovora o osnivanju prava služnosti, odnosno pitanju postojanja drugog prava na temelju kojeg tužitelj Županijskoj upravi za ceste Zadarske županije plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, kao glavnom pitanju, nadležni sud donio pravomoćnu odluku koja je suprotna odluci Visokog upravnog suda i HAKOM-a), a upravo je takva odluka Visokog upravnog suda o prethodnom pitanju utjecala na donošenje presude. Smatra da je ovaj Sud pogrešno zaključio kako Ugovor broj: F 4.1-145/13 o osnivanju prava služnosti na području Zadarske županije od 29. ožujka 2013. i njegov Aneks od 24. listopada 2014., više ne proizvodi pravne učinke, odnosno da je valjano

otkazan, a sve uz obrazloženje da „sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku“. Posljedično tome drži da je ovaj Sud pogrešno razriješio prethodno pravno pitanje o kojem je izravno ovisila odluka o pravima i obvezama stranaka, s daljnjom posljedicom da je zbog toga pogrešno primijenio odredbu članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta. Slijedom toga predlaže da ovaj Sud dopusti obnovu upravnog spora i da svoju presudu poslovni broj: UsII-223/18-5 od 4. ožujka 2020. stavi izvan snage da poništi rješenje tuženika od 10. svibnja 2018., i odbaci odnosno odbije zahtjev Županijske uprave za ceste Zadarske županije radi utvrđivanja tužitelja obveznikom plaćanja naknade za pravo puta, da stavi izvan snage rješenje ovoga Suda poslovni broj: UsII-223/18-6 od 4. ožujka 2020., naloži Županijskoj upravi za ceste Zadarske županije da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u kojem je donesena pobijana presuda a koji se vodio pod poslovnim brojem: UsII-223/18 i naloži Županijskoj upravi za ceste Zadarske županije da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka. Tužitelj je izričito predložio ovom Sudu održavanje rasprave.

Prema odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) spor okončan presudom obnovit će se na prijedlog stranke ako se presuda temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili drugo javnopravno tijelo o tom je pitanju poslije odlučilo u bitnim točkama drukčije.

Odredbom članka 77. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će sud odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijela neovlaštena osoba ili da je prijedlog nepravodoban ili da stranka nije učinila vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

Prema ocjeni ovoga Suda, u konkretnom slučaju tužitelj nije učinio vjerojatnim osnovu za obnovu spora propisanu članku 76. stavkom 1. točkom 2. Zakona o upravnim sporovima.

Naime, u postupku čiju obnovu tužitelj traži koji je okončan presudom ovoga Suda pod brojem: UsII-223/18-5 od 4. ožujka 2020., radilo se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visini naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), pa se u tom slučaju ne radi o postupku propisanom člankom 8. stavkom 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.), prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Dakle, postojanje ugovora je uvjet za prestanak obveze plaćanja utvrđene naknade za pravo puta, o čemu se u predmetu poslovni broj: UsII-223/18 nije radilo, kako je to i konstatirano u presudi.

Nadalje, u navedenoj presudi poslovni broj: UsII-223/18-5 izraženo je pravno stajalište da u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, o kojem postupku je riječ u konkretnom slučaju, sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade za pravo puta u ovom postupku.

Stoga, budući da se u konkretnom slučaju nije radilo o postupku u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta, rješenje tuženika koje je tužitelj osporavao u postupku čija se obnova traži nije doneseno na temelju te odredbe, niti ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) bez

rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i odrediti naknadu za pravo puta.

S obzirom na navedeno, presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog spora, a u vezi otkaza ugovora o služnosti, prema ocjeni ovoga Suda ne dovode do drugačijeg rješenja, kako to pogrešno smatra tužitelj.

Prijedlog tužitelja za obnovu upravnog spora je odbačen iz razloga, jer isti nije učinio vjerojatnim postojanje okolnosti za obnovu spora pa nije bilo osnove za zakazivanje rasprave povodom prijedloga tužitelja za obnovu spora iako je to isti izričito zatražio.

Kako tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu trebalo je njegov prijedlog za obnovu spora odbaciti na temelju odredbe članka 77. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav prijedloga za obnovu upravnog spora je odbijen sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, a iz razloga jer je tužitelj izgubio spor pa u cijelosti snosi troškove spora.

Odluka o objavi rješenja u Narodnim novinama zasnovana je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 23. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić